

GÁL LASZLÓ

Kacag a Duna

**Fecseg a Duna, két partja között,
dünnyög, morog és lustán hömpölyög;
volt itt német, dúlt partot török,
múlt a mulandó, maradt mi örök:**

Duna dús habja lustán hömpölyög.

**Vitt vért a víz már, égett mind a part,
úr mart jobbágyot, szerbet és magyart,
hulló hulláma hullát is takart,
tengerig hintázta, ki élni akart,**

s jogot, kenyeret; szerbet és magyart.

**Jogot, kenyeret, szabad életet,
a két part között boldog népeket;
délszínű nappalt, csöndes éjjeket,
sudár legényt és lányt is, szépeket;**

dalos és dolgos testvér-népeket.

**Dünnyög a Duna: Fekete jóván,
és Dózsa népe: nőjj fel igazán!
Bal- és jobbparton, dombok hajlatán,
legyen vidám a legény és a lány:**

hajlékot építs, jövőt igazán!

**S dünnyög a Duna: mi hát az igaz!
Tegnap búza, ma konkoly, dudva, gaz!
Tegnap hős voltál, mára gyáva cenki!
Tegnap az égben, ma a földben, lent!**

Szellőt szavából ki és mért teremti!

**Dünyög a Duna, és a nép felel:
itt gyár dudál, ott traktor énekel,
itt út épül és néptől-népig vezet,
ott fényt fakaszt az új villanytelep,**

s befűt tanul az iskolásgyerek.

**Kacag a Duna: mit akarnak ott!
Felel a nép: csak mély alázatot.
Kacag a Duna: mi a válaszuk!
Felel a nép: csak ez — mi dolgozunk.**

**S a vén Duna, a két partja között,
táncos habokkal tovább hömpölyög.**